

[Lilli Gyldenkilde]

skal vi vende tilbage til arbejdsløsheden igen. Hvorfor kan vi ikke få lov til at gå i fred? Det er faktisk, hvad de siger, de dér ude i virkeligheden.

Men nuvel, jeg må se i øjnene, at det ikke blev til noget i denne omgang, så jeg skal ikke sige ret meget mere om det.

Men jeg vil godt lige sige lidt om finansieringen. Det er en dyr løsning, siger man. Jamen for det første er det en arbejdsmarkedsløsning, det er ikke en social løsning. Det er en arbejdsmarkedsordning, som er finansieret af arbejdsmarkedets parter via kontingenterne. Den er ikke på samme måde finansieret, som de sociale ordninger er, og det måtte vi jo for det første finde en løsning på.

For det andet er der også det at sige til det, at hvis de fleste går i det forløb: at man kan gå ledig i 2½ år, være 7 måneder i arbejde, gå ledig igen i 2½ år, jamen så er der faktisk ingen forskel. Der skal ikke ekstra penge til dem, kun de syv måneder, for de er i forløbet i forvejen.

Med hensyn til dem, der ikke er i forløbet, men er på en arbejdsplads, må man jo sige: Jamen bliver der en arbejdsplads ledig af, at man trækker sig ud, kommer der formentlig en arbejdsløs ind på arbejdspladsen. Det vil sige, at det heller ikke koster alverden, så jeg er sikker på, at dette her ikke bliver så dyrt, som mange har lagt op til i debatten i dag.

Lad mig slutte med at sige, at jeg tror, vi bliver nødt til at lave flere af den her slags ordninger. Jeg er pr. tradition optimist, men jeg tør ikke være optimist på arbejdsmarkedsområdet i disse år. Jeg er bange for, at vi, inden vi når udgangen af dette år, har op imod 400.000 arbejdsløse. Hvorfor i alverden skal vi så ikke give dem mulighed for at trække sig frivilligt tilbage fra arbejdsmarkedet, som gerne vil? Om dem, der har været der i så mange år, kan man egentlig også sige, at de er berettiget til det, for de har sandelig gjort deres samfundsnytte ved at arbejde på et arbejdsmarked. Jeg tror ikke, vi undgår at gøre den slags.

Til dem, der har talt om en fleksibel tilbagetrækning, vil jeg sige, at det jo ikke er nogen hemmelighed, at SF også har været med i de forhandlinger. Vi er fortsat klar til at genoptage forhandlingerne, for vi er enige i, at der også skal være en mulighed for gradvis tilbagetrækning. Men jeg mener ikke, det ene bør udelukke det andet. Jeg mener, begge dele skal være en mulighed.

Må jeg have lov at sige, især til fru Grete Schødt, som siger, at de skal sættes ned på 80 pct.-satsen – det skal de altså ikke ifølge vores forslag – at den model, vi har arbejdet med i de tidligere forhandlinger om gradvis tilbagetrækning, hvilede på 80 pct., men hvis jeg skal tage det, fru Grete Schødt her sagde, som udtryk for, at 80 pct. er for lav en sats, vil det glæde mig, hvis vi tager udgangspunkt i 90 pct.-satsen, når vi skal forhandle videre om den sag også.

Jeg skal i øvrigt sige tak, fordi man har brugt tid på det her. Jeg ved, vi vil vende tilbage til det, så det kan jeg i hvert fald love ordførerne.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg har sagt herfra, at vort parti ikke tror på den dér udvidelse af den passive forsørgelse, men på et tidspunkt sagde fru Lilli Gyldenkilde under et tidligere forslag, at de nye ordførere ikke var så godt hjemme i de tidligere forhandlinger. Der er nok noget her, som jeg godt kunne tænke mig at spørge til. Jeg troede så, at de nye ordførere var nærmere virkeligheden, end de var til de tidligere forhandlinger.

Men jeg har så dette spørgsmål, når jeg får at høre om de kredse, hvor fru Lilli Gyldenkilde kommer meget, og hvor folk er glade for at være efterlønsmodtagere og glade for at have givet plads til en ung: Hvor mange har afgåede efterlønsmodtagere sat i arbejde? Jeg har ikke kunnet finde et sådant tal nogen steder. Hvad kan fru Lilli Gyldenkilde sige om det? Mit indtryk er nærmest, at der ikke er sket nogen udvidelse af arbejdsmarkedet ved, at nogle er gået på efterløn.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil blot tage ordet for at præcisere over for fru Lilli Gyldenkilde, at vi i Socialdemokratiet ikke ønsker at bevare den midlertidige overgangsydelse frem for noget andet. Det vil jeg gerne understrege. Vi har en forsøgsperiode, der løber til 1995, og så tager man det op til ny vurdering på det tidspunkt, hvis det bliver nødvendigt.

Men jeg kan ikke lade være at sige, at jeg også er en af dem, der kommer ude i de store forsamlinger, hvor der er mange efterlønsmod-